

sit Skrift, at gøre opmærksom paa, at han var uenig i de Principper, som den Gang forelaa. Men hvad det kommer an paa, er dog, at det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds paa Socialdemokratiets Vegne har kunnet slutte sig til Forslagene, som de her foreligger, og det lover jo særdeles godt for, at de snarlig kan blive gennemført, da Ønsket herom deles fra alle Sider, ikke mindst af det Parti, som jeg tilhører.

Jeg skal lige gøre opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 18, sidste Stykke, forekommer mig at være indsat en Bestemmelse, som ikke er fyldestgørende. Det siges nemlig der, at „hvis en forsikret mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Invaliderente, kan Retten paalægge ham (hende) at tilbagebetale et med Urette oppebaaret Beløb“. Jeg synes, at man maatte paa mere effektiv Maade kunne straffe bevidst Misbrug af den Lovgivning, der her søges gennemført, og jeg haaber, at man i det kommende Udvalg skal kunne finde Tilslutning til at ændre den nævnte Bestemmelse.

Til sidst vil jeg kun gøre endnu et Par Bemærkninger om Lovforslagenes finansielle Grundlag, idet jeg i alt væsentligt kan tiltræde de Bemærkninger, som det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Thomas Larsen) fremsatte derom. Jeg kan i øvrigt ganske henholde mig til de Bemærkninger, jeg fremsatte forleden, og ønsker kun at tilføje, at jeg ikke nærer nogen som helst Tvivl om, at den Reduktion, man har foretaget af det samlede Tal af Invalidere, der vil kunne komme i Betragtning paa Grundlag af, at 58,8 pCt. af den samlede Befolkning findes i de statsanerkendte Sygekasser, at denne Reduktion ganske sikkert — hvilket jeg for øvrigt ogsaa tidligere har henledet Opmærksomheden paa, — ikke vil vise sig at holde Stik, idet utvivlsomt et betydeligt større Antal Invalidere end 58,8 pCt. findes i de statsanerkendte Sygekasser. Men der er et andet Punkt i den finansielle Beregning, som jeg gerne vil pege paa, bl. a. for om muligt at faa lidt mere Oplysning af den højtærede Minister. Forslaget er jo, som oftere nævnt, formet saaledes, at Personer over 62 Aar, som er nydende Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse, ikke vil kunne faa Invalideunderstøttelse. Men ser man efter paa Side 15 i Lovforslaget, som den højtærede Minister har fremsat det i Folke-

tinget, vil man der se, at man regner med et Medlemsantal i Sygekasserne fra Begyndelsen af 1921 paa 1 254 000 og beregner derefter, at Sygekassernes Bidrag vil komme til at udgøre ca. 6 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at man regner med Bidrag fra samtlige Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, altsaa ogsaa fra dem over 62 Aar. Jeg maa da rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om det er Meningen, at Sygekasemedlemmer over 62 Aar, som altsaa ikke vil kunne faa Andel i Invaliditetsydelsen, skal betale en aarlig Præmie paa 4 Kr. 80 Ø. for denne Forsikring. Det kan vel sagtens ikke være Meningen. Man maa dog vel gaa ud fra, at de, der ikke kan komme til at nyde, heller ikke skal yde. Men bliver det Tilfældet, vil det yderligere forvandle det finansielle Resultat til Ugunst for Staten og Kommunerne, med andre Ord, det vil yderligere virke i den Retning, som adskillige, bl. a. jeg, har forudset, at denne Lov vil komme til at faa, naar den stationære Tilstand naas, naar Afgang og Tilgang nogenlunde dækker hinanden, idet den nemlig vil bevirke en ikke ubetydelig større Udgift end den, man har regnet med. Vi kan lige saa godt se den Sag lige i Øjnene; der er ingen Grund til at lege Skjul i saa Henseende. Men jeg har ogsaa forrige Gang, jeg havde Ordet, bemærket, at det for mig ikke indeholdt noget som helst afskrækkende, det bevirker ikke hos mig eller det Parti, jeg tilhører, at vort Ønske om Forslagets snarlige Gennemførelse bliver mindre varmt. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, idet, som jeg har nævnt, jeg vil tillade mig ved Forhandlingernes Slutning at foreslaa det henvist til Udvalgsbehandling.

Piper: Den højtærede Indenrigsminister udtalte sig i Anledning af de Bemærkninger, jeg har fremsat angaaende de Paragraffer, der omhandler Forsikringskassens Styrelse og Spørgsmaalet om Voldgift. Den højtærede Minister mente, at der vilde blive saa meget at gøre for Forsikringsretten, at det ikke kunde overkommes af det Forsikringsraad, der beskæftiger sig med Ulykkestilfælde. Jeg drog Spørgsmaalet frem og ligeledes Spørgsmaalet om den Ændring, der af Folketinget er indført i Voldgiftsparafraffen, idet